

SZENICZ és VIDÉKE

Társadalmi és közgazdasági hetilap.

<p>Megjelenik minden vasárnapon. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szeniczén, a hová minden közlemény, az előfizetések és a hirdetések intézendők.</p>	<p>Felelős szerkesztő: VÁRHELYI IZSÓ.</p>	<p>Előfizetési árak: Hosszas évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre 2 korona. A közlési szám ára 20 fillér. Hirdetéseik eljuttatás díjmentes. — Kérlekint minden szombat.</p>
<p>Felkérjük lapunk mindana olvasóit, kiknek előfizetése e hó elsején lejárt, de kik még nem ájtották meg, sziveskedjenek a hátraleékos összeget minél előbb beküldeni, mert a lap pontos szétküldése másképp nem eszközölhető.</p> <p>A „Szenicz és Vidéke” előfizetési ára: negyed évre 2 korona.</p> <p>Küldött tisztelettel A Szenicz és Vidéke kiadóhivatala.</p>	<p>visszás és fonák állapotokat, melyek páros viadalra vezetnek.</p> <p>A párbajozások okait csak a legtrikákból esetekben kereshetjük vagy találhatjuk meg a társadalmi kényesekben; kufiorások legtöbbször jelentéktelen eseményekre, tréfilkozásokból eredő összejárálokra, félremagyarított kifejezésekre vezethető vissza, nem ritkán pedig fenhéjzásoknak, pofszekedéseknek, strébersegnek és krakclereskedéseknek következménye a párbaj.</p> <p>A valódi lovagiasság, a hamisítatlan gentlemenség, az igazí önérték arculaspáisa az a párbaj, mely neveléségen ostoba, bután komikus, elenyészésen esélykő összekülönbözésből keletkezik.</p> <p>Ha visszagondolunk a dunai ünnepelely eseményére, a mikor egy ügyvédeljölölt minden komoly ok, minden értelem nélkül kihívatta Rohoney Geolont és névjegyjén már előre díszletek segédjeinek nevei, ha figyelemmel kísértük a minap lefolyt törvényszéki tárgyalást, melyben két ifjut párbajvadászok két havi fogházra ítélték, következtetést vonhatunk a párbaj reudes indító okaira. A kemény ítélet indokolása szerint egy kis jákarattal elkérthető lett volna ez a párbaj, mert a két ifjut minden komolyabb alapot nélkülöző ellenségeskedés</p>	<p>következtében csupán lehzegésből, feltételes viszketezésből állott egymással szembe.</p> <p>A legereditebb a dologban, hogy az egyik párbajhöz védőüggyvéde történetesen éppen saját édes apja volt, a ki nemhogy védelmébe vette volna fiát, nemhogy árveket hozott volna föl a párbajozó ifju esedekekédtől enyhítésére, hanem egy nézetet volt az ügyvésszel és szigoru példaadásnál keményebb büntetésben kívánta részesíteni — védenézet.</p> <p>E két eset is ólónkn illusztrálja, hogy a legtöbb esetben bűn, vétek, barbárság a párbajozás, helytelen nem foltozza a megrongyolódott beszéletet, — a vér nem mossa le a sértést, mert elég nagykorú az az eset, — ez is a sors iróniája — hogy éppen azt lovik le, az kaszabholják össze, a kinek igaza volt, a kit megértették, a kit mészalták. Szóval: a kard, a piztyola nem mindig annak a párbajban van, a ki igazat, becsületet bizza ez ödölökö fegyverekre, hanem inkább azoknak a pártjárja szegődik, a kik sértetteket, szidalmaztak, tetteleg bántalmaztak egyeseket, kiket még ezen felül ledurantának, véresre kaszabolnak.</p> <p>A leghumánusabb, legfontosabb vivimányok közé tartoznak, ha a most megindított akciónak oly eredményeket siker</p>

Országos párbajellenes szövetség.

Hosszas huzavona után végre-valahára megalakult az ország szívében, Budapestben, az a liga, mely célul tűzi ki a páros viadal féltelen elhármpótlásának megakadályozását. Társadalmi akció részén szándékuk a vezető férfiaknak az immár mániává fajult párbajozást megszünteteni és idővel teljesen kiküszöbölni.

Ha valahol égetően szükségesnek bizonyult a mozgalom, mely a párbajozást ellensúlyozásra irányul, nálunk kétszeresen nagyobb hordereje van az ilyen szövetségnek, mert nap-nap után konstansíthatjuk társadalmi életünkben azokat a

A vetélytársak.

— Előzől a magyar szabadságharcából. —
Mipól szívtőlégbe borult a tájkák. Anna névelten hősök egyike a kik véreket és életüket a haza védelmére felajánlották, a hozót között botorkált.

Fiatal, osmos legény volt ez a káplár. A koromsötétség, az utjába kerülő akadályok dacára is helyeken lépdelt. Sietett, mert szíve válszottott, a kis Elizt akarta felkeresni, a ki a határszéli falu legényén lakott nagynénjénél, az Ausztriából fészakadt öreg asszonynál.

Már-már elérte ezéjját, a mikor a házból kiható lámpafénynél legnagyobb csodálkozására szeretett Elizét egy osztrák tiszt bizalmas társaságában vette észre.

— Oh, te hamis! mormogta, megcsaltál. Sohasem fogom ezt neked megbocsátani. Oh, én oktondi, a ki egy német lány esküjében bízhattam!

A lány hirtelen megfordult és arra felé nézett, a hol a káplár — a másik kettő által nézett nem vére állott.

— Mintha valaki itt volna a közelben, susogta.

— Ugyan ki merne minket zavarni?
— Nem, bizonyára senki. Talán tévedem, Róbert.

A férfi megélelte és megéskölte a leányt.

— Ugy látszik, nagyon bevitélkeny vagy, kúncsem. A tulnan táborozó honvédek től való félelem igazthat. De majd megtanítom én azokat a „rebellis” kutyákat!

— Igazságtalan vagy, Róbert; azért, mert hazúgátok védelmezitek, nem lehet őket annyira bosszúérni. Oh, mily szerencsés volnék, ha nézetem megváltoztatására birhatnák!

A tiszt upból gyengédlen megélelte a lányt, miközben a lesben álló honvéd szíve hevesen lüktetett, vére forrt.

— Sohasé fardaját. A nézetemet meg nem változtatom. Valamennyen kutyák, gyávák és sommekellők, kivétel nélkül.

— Aldával jöttömmel! pattant fel ekkor a honvédkáplár, ki tovább nem tűrtette magát.

— Kálmán! sikoltozott a lány, a két férfi közé vette magát. Kérem az Isten szerelmére, térjen vissza táborába — nem gyanítottam, hogy a közelben van.

— Oh, te hamis kúnc! szakította félbe a káplár komorozott hangon, így játszod őszinte érzelmeimmel, így szegőd meg esküdet, melyet szentnek hittem. Megvetlek!

— Gazember! barsogta a tiszt piztyolyát övéből kihuzva, mondó el utolsó imádságodat!

— Kettőn áll a vásár! válszolt a honvéd lövére késsen, nekem is volna belevásolásom tán!

— Oh, ne, a mindenható Istenre! rimádkodott Eliz. Ne bántások egymást! Ez a férfi — ez a tiszt —

Mielőtt befejezhette volna, elsült a piztyola. A leány jayveszőkével rogyott a földre. A tiszt golyója bal lábába furdott. Megdermedten, mintha kővé vált volna, állott a honvéd, a mikor a tiszt felkiáltott:

— Sent Isten! Mit miveltem? / Eliz, kedves hugom, hol sebesült meg?

— Boesásd meg gyanúsítomást, drága angyalom, esdekelti a káplár, nem vagy tehát hűlen, ez a tiszt a bátyád!

— Igen, az vagyok! Ha van vagy, vigyék be növéremet a házba, majd aztán szamolhatunk egymással!

Kálmán gyorsan felkapta a leányt s egymaga vitte be a házba. Itt megvizsgálták. A golyó nem okozott ugyan nagyobb veszedelmet, de nagy fájdalomt migit.

A két férfi aztán távozott.

— Káplár! szólította meg a tiszt ellenfelét, most már leszámolunk! Nem fogok nyugodni, míg meg nem boszalom magamat. Ki a karddal! Egyikünk a helyszínen marad — holdtan!

A megszólított legott kihuzta kardját. — Welden hadnagy, ön, válszolt, ön, Eliz bátyja és kívánám, hogy meg ne tör

rőne elérnie, mik elejté vennék a féktől dülő pírós viaskodásoknak s oly veselkedhet volna má fókára a francia sovinizmus nélkül. A németek politikai egysége sohasem létesíthetett volna a német sovinizmus nélkül. Az angolok világhajráskedelmé nem maradhatott meg angol nemzeti sovinizmus nélkül.

A józan nemzeti sovinizmus nélkül nagygyá nem lehet egyetlen egy nemzet sem. Még ma csak egyesek sajátága és nem olyan általános közkinés, mint kellene lennie s azért azt még mindig inkább szatanok, mint lohasztanunk kell. Ha jól szemügyre vesszük a Felvidék politikai, társadalmi, irodalmi és művészeti jelenségeit, azonnal szemünkbe ötlök, hogy a nemzeti sovinizmus csak kis térre szorított, ellenben a vétkes közömbösség általános.

Hasonlítok csak össze a külső jelenségeket, melyeket e tekintetben észlelhetünk a külföldi tapasztalatokkal s mindjárt látni fogjuk hátramaradottságunkat. Franciaországban és Németországban mindennapi eset, hogy a francia, illetve német irodalom az utózn minden különböző ok és alkalom nélkül megelőzi a nép; mindennapi dolog, hogy a nemzeti lobogó előtt fegyvert emel a tömeg; míg nálunk ugyanez hányszor történik meg?

Mikor a francia az ő nemzeti himnuszát hallja, bárhol, a világ bármely zugában, székéről felemelkedik s azzal fejezi ki tiszteletét és szeretetét nemzeti szimbóluma iránt.

A francia sovinizmus a francia irodalomban nemcsak a francia történelmet s a mai társadalmat, hanem Páris minden útját, terét, templomát is, úgy, hogy a Madama-la-Morue rompartiján, minden párisi épületnek és helynek európai hírt szerzett a francia irók sovinizmusa, míg nálunk sok hator ember van, ki a sovinizta névvel megfélemezni akar valakit és sajnos, vannak olyanok is, kik sértésnek veszik, ha magyar soviniztáknak nevezik őket.

Pedig az a legszebb dicsőret, melyre büszkének kell, hogy legyünk!

Talán a fentebbi hasonlatok nagyon kicsinyes dolgoknak tűnnek fel azok előtt, a kik a nagy politikai irányzatoknak és a nemzeti áramlatoknak legapróbb megnyilatkozási formája iránt nem bírnak kellő megfigyelő képességgel: a kiknek tekintete csak a fölfelület jár s a kik a részleteket kicsinylik. Pedig az a sok apró jelenség, mely magában véve észrevétlenül rohan el sokak előtt, összegyűjtve fényes dokumentum arra, hogy politikai és társadalmi, irodalmi és művészeti világunk igen nagy részét nem járta át a nemzeti szellem, hogy teljesen rányomódhatott volna irodalmunkra és művészetünkre s hogy viszont irodalmunkra és művészetünknek még nem vont be körülhatárait minden tárgyat, személyt és eszmét a nemzeti sovinizmus zónájával.

A nemzeti sovinizmus szellemének kell áthatni nagy Magyarországon, különösen pedig annak nemzetiséglaktá vidékein mindent és mindenkit.

Ez kell, hogy közelebb hozza a politikát, az irodalmat és művészetet a magyar társadalomhoz, kell, hogy nemzetiségek által lakott vidékek magyar emberei és jó hazafiai közt a kölcsönös érintkezést nagyobbra tegye.

Ha a nemzeti sovinizmus érzete általános lesz az országban, akkor meglehetősen már gyakran szó volt a tót agitátorok leguabb mulkodásáról — somelbádasok úgynevezett alatt összecsdítik a lakosságot, előadás alatt persze azt teltetik a mit akarnak. Az ilyen eljárás igen egyszerű, be sem kell jelenteni, a hatóság tudomással-vetelle clesik, plane hatóság ellenőrzésül szó sincs. Blahó dr., a „Pokrok” szerkesztője, jár elő e mulatságok rendezésében és ezzel még is mondtuk, hogy mielőda nagy kulturális haszon ozonik a szegény falusi népre, mely akarna nem akarna kénytelen bennük résztvenni. Legutóbb Szmolnocsok, Szokolán (a kath. kör helyiségeiben), Krupeljban, Holicoson stb. rendeztek ilyen előadásokat. Hogy a színterületű műveket csakis ezek költők írják, szinte természetes. Így adták Mária V. „Mária” című 5 felvonásos drámáját, Jeszenszák Viktor „Jakub a Róza” című csetkepet stb. A Pokrok hasábolon át méltajta a „művészeket” és további munkásságá buzdijta őket.

Tót feliratok. A vármegyei közigazgatási bizottság keddi ülésén Libertiny Gusztáv kir. tanfelügyelő jelentése kapcsán Chudovszky Géza kir. ügyész megbotránkozva adta elő a legutóbbi környit alkalomtól a maijai járásban tapasztalt tulpapásokat. A lezovai és muvaji szg. oviskolákon eskis tót feliratok láthatók. A bizottság elrendelte, hogy e ket iskolán a tótnyelvu felirat mellé magyar nyelvű is tetessék és ennek vegrehajtásával a kir. tanfelügyelő bizta meg. Eszterhazy János gróf bizottsági tag megjegyezte, hogy ez iránt már tartott egyeztetés, intézkedés, Szale dr. féns le is vakartatta a leirasokat, de felebebes folytan a miniszterium elrendelte, hogy maradjanak meg a tót felirások úgy, a hogy vannak, de magyar nyelvű is kell állvány helyezni. Ez az autonomia — szolt Eszterhazy gróf — hasonló ahhoz, hogy az emberek horkot akasztanak a nyakába és megengedik, hogy rugdalozzák.

Kibukik a szög a zaklód. Minden zsák megatálja a maga följát. Válad ur is a barátjait. Az olah herceg, a ki első parlamenti szereplése alkalomán mindyfoltan hazafiságvál hivalkodott, Veszelszky Ferenc hazafiságról ismert szenczi, országgyűlési képviselővel parolázik. A mi kitünk a következő taviról. Veszelszky ezt a taviról intette Váladhoz:

„Siválból ádvölökel gyonyorú beszéddért.
Veszelszky Ferenc.”

Ne menjünk Amerikába!
(Nyitra vármegyei népelek.)

Vármegyénk életben szomorú vonás a hatalmas kivándorlási mozgalom. Nincs nap, hogy többen-kevesebben ne hagyják el szülőföldjük határát s ismeretlen veszedelmes fitymálásával új hazát mennek keresni. Nem célunk most a kivándorlások okait, levezetőit, elvágzóit már helyettünk sokan, levezetőit; sőtmi. Ezúttal csak azokhoz van szavunk, akik még itthon vannak s a kivándorlási gondolatával foglalkoznak:

Ezel előlérsére azonban mulhatatlansul sőt-égre, hogy a társadalom összes rétegei áthatva a pártbelle e mozgalom zúlsó szövege — g ziv es-eklelel kaptak le — e ügye.

Az ajánlatnak utit egyesület kivételán praktikus eszközökkel kivánja ezeljót elérni. Nem korlátozza az egvények szabad elhatározási jogát, annak elbírálást, mikor tartják németük szerint elkerülhetlennek a párbajt; csak a felfogásukra kíván hatni, csak gyűlölet-sé aklara tenni az anyag is gyűlöletes párbaj-minőit. Ezt a célt azonban csak úgy érheti el, ha mind tömeg-es-eben tömörülnek a mozgalom zánzája alá. A józan, biggadt elemek fellökerekedést jelentené, ha az újonnan megalakult egylet mind előbb mind több tagokat szerzelne, mert csak így volna elérhető, hogy a párbaj-kérdés hovatovább dűlőre viteinék.

Nemzeti sovinizmus.

A magyar kultúra rohamos fejlődésének ellenségei szeretik szemünkre hányni, hogy sovinizisták vagyunk. Sőt mi több, itt a Felvidéken is nem egy velünk tartó hazafi akad, a ki eltérő erősebb nemzeti irányú törekvéseket. Rossz néven veszik, ha azt kívánjuk, hogy csak azon társadalmi mozgalmak támogatásá, melyek a magyar kultúra megismosodására irányozzák, hogy a magán és nyilvános érintkezés nyelve kizárólag a magyar nyelv legyen stb.

Pedig helytelenül. Mert sovinizmus nélkül soha sem fogunk nemzeti kulturát teremteni és soha sem fogunk a nemzeti irodalmunk és művészetünk népszerűségiét szeresni. Már pedig minden igazi hazafinak erre törekedni erkölcsi kötelessége. A nemzeti sovinizmust tehát oly sine qua non-nak tartjuk, mely nélkül nem lehet hazafiság tököltes. ténnék köztünk ez a viaskodás: el akarom felelteni a sőtést!

— Istennem mondom, mégis csak igaz, hogy valamennyien gyáva kutyák vagyok! rivat Kálmánra az osztrák tiszt. Egy csöpp bátorság sincsen erreketikben!

Erre összecsapkodtak a kardok, melyeket mindketten egyforma ügyességgel forgattak; soká tartott a mérkőzés, de egyik se győzhetette le a másikat. Több sebből vérvett mind a kettő. Erre a tiszt hirtelen kirántotta pisztolyát és lött. A golyó átfurta a homvéd sapkáját, egyéb kárt azonban nem tett. Elzabátyja végleg kimerült, mire Kálmán ott-hagyta őt.

Másnap a két ellenséges csapat közt megtörtént a döntő ütközet. Welden hadnagy kereste az ellenfelet. Az ütközet hevében Kálmán egy fa gyökérében meghajolt és elcsuszott. Az ellenséges tiszt mint a tigris rohant a földön heverő honvédre, a kire ráterdelt és épen hátra akarta szarni, a mint a káplár egyik figyelmes pajtása lelőtte a hadnagyot. Kálmán sietve felkelt és tovább harcolt egész estig. A golyó átfurta a homvéd sapkáját, egyéb kárt azonban nem tett. Elzabátyja végleg kimerült, mire Kálmán ott-hagyta őt.

Csak kevés hozzátenni valók van. Eliz teljesen felépült és egy évvel a szabad-ságharc lezajlása nöl nem Kálmánhoz. Boldog házasságot élnek még ma is.

B. É.

„Ne menjünk Amerikába!” Az Északamerikai Egyesült Államok törvényhozása ugyanis oly törvényt alkotott, mely az előbbieknél jelentékenyen szigorúbb és nincs kétség benne, megcsökkenti az ott is megcsökken bevándorlást. A törvény célja, hogy minden öt dollár elöljárja a bejutást, mely akár a kormányon, akár a társadalomnak terhére lehetne. Lényegesebb és a kivándorolói számdékokat érdeklő intézkedések ezek:

1. Az eddig minden bevándorló után szedett egy dollár fejletét két dollárra emelték.

2. Kizárja a bevándorlástól: a gyűlöletelméjűeket, az örülteket, nyavalyatorosokat, a teljesen szegényeket, koldusokat, undorító vagy ragályos betegséggel fertőzötteket, rovtott muliutakat, fölbujelőket, az erkölcs-telen nőket és kiserőket, továbbá mindazokat, kiknek hajójegye mások fizették.

3. Ezer dollár bírsággal sújtja azokat, akik külföldi munkásokat hoznak vagy hozzatnak.

4. Azokat a munkásokat, akik nem az államok, vagy községek hirdetősei folytán akarnak bevándorolni, kizárja.

5. A 7. szakasz szerint tizen a hajó-vagy vasúttársaságoknak a bevándorlást elősegíteni, hirdetősei csak a hajó indulási és érkezési idejét és egyéb a szállításra vonatkozó adatokat tartalmazhatnak. É s szakasz ellen vélt társaságok minden egyes esetben egyezer dollár büntetést fizetnek.

6. A 7. szakasz szerint tizen, ki az Egyesült Államokba veszélyes, fertőző betegségekben szenvedő külföldi hoz.

7. A 11. szakasz szerint a magukkal tehetősen, kizárt bevándorlók, kiserővel együtt a hajótársaság költségein visszaszállítandók.

8. Minden egyes bevándorló, illetőleg hajótársaságok feléni tartozik, szavatosság terhe mellett a kérdésekre: A bevándorló teljes neve, kora, neme, családi állapota, hivatása vagy foglalkozása, tud-e írni vagy olvasni, nemzetisége, faja, utolsó lakóhelye, az Egyesült Államok melyik körzetében akar partra szállni, utazásának végcélja, vau-jegye udvára, maga fizette-e a jegyet, vagy mások, van-e ötven dollárja és ha kevesebb, mennyi, roknhoz vagy barátához igazságszék, annak pontos címe, volt-e valakinek előbb az Egyesült Államokban, s ha igen, hol és mikor, volt-e valakinek házában vagy szegényházában, vagy griffok házában, sokmáj-e, anarohizban, udvára, igért vagy egyezmény alapján jön-e, hogy az Egyesült Államokban dolgozzék, milyen az észleli és testi egészsége, nyomorék-e s ha igen, mióta és mi okból?

9. Minden külföldi, kit e törvény ellenére behoznak, ha csak lehetséges, ugyanazzal a hajóval, a melyvel jött, ugyanabba az országba visszaszállítandó. A visszaszállítás költségeit egy a szárazföldön, mint a hajón, a hajó tulajdonosa viseli.

10. Ha az Egyesült Államokban külföldi találtak, ki e törvény ellenére jött, érkező utján két évvel is visszaszállítandó.

Biz ezek az intézkedések csupán se biztatók azokra, a kiket a nyomorúság kerget vagy a beszárvógó koronák vonzanak a tengeren túlra. Jól figyeljenek venniük a fölismertek, mert az amerikai törvény őrei nem ismernek kegyelmet. Szomorú volna mindenképen bílni megtemniük a rengeteg tengeri utat.

HIREK.

Magas vendég Privigyén. Frigyes kir. herceg Ő Fensége I. hó 15-én Pozsonyól autómobilon családja látogatására Tátra-Füredre utazott és minthogy Trenčenszán túl a Vág okta rombolások folytán utját a Vágvilgylén folytatni képtelen volt, f. hó 16-án Tr.-Baán és Nyitra-Zsámibokréhen át délelőtt 11 órakor Privigyére érkezett.

Itt a Schüchtanz-féle vendéglő előtt leszállván szolgálattevő kapitányával a vendéglő étkezőjében helyet foglalt; az oda érkezv Abaffy Adolf privigyei főszolgabíró a kir. herceget megismerve, a szolgálattevő kapitányát bemutatkozott, szolgálatát miután az utazás czéljáról felvilágosította, a kir. hercegnek följárlását s az ő javaslatára változtatta meg az eredetileg Szent-Keresztes és Besztercebányán át utazni akaró királyi herceg uti tervét is és Gajdelen, Znió-Váralján és Turóc-Szent-Mártonon át ment Tátra-Füredre. A kir. herceg a th. főszolgabíróval hosszabban értekezett s másnap a Tátra-Füreden való szerencsés megérkezése után a th. főszolgabírónak fölviratilag fejezte ki elismerését az általa ajánlott élvezetes utatrányért.

Honvédfőparancsnoki szemle. A nyitrai dandárparancsnoksághoz, ugyis mint állomásparancsnoksághoz szolgálati uton szan értesítés érkezett, hogy a Galgóc és vidéken összpontosított IV. honvédkörletbeli erzeket felett a szemlélt Ő Felsége József főherceg, mint a honvédség főparancsnoka fogja e napokban megtartani.

Kinevezés. Nyitravármegye főispánja dr. Fratriss Miklós nyitrai gyakorló orvost a nyitrai kózkórházhoz kórházi alorvossá nevezte ki.

Felmentés. Dr. Adner Lipót nyitrai kózkórházi alorvost a vármegye főispánja ezen állásától felmentette.

Új tanárok. Az ésekvári városi képviselő-testületi közgyűlés Marsovszky János elhunytával megüresedett tanárszékre Noszky Ödön tanárjelölt minden pályázat mellőzésével, egyhangúan választotta meg a főgimnázium tanárául. — Ugyanokor választották tornatanárrá is Kmetykó János oki tornatanár személyében.

Jóváhagyás. A m. kir. földművelésügyi miniszter a bankeszi katolikus gazdák ir. alapszabályait a bemutatási záradékkal ellátta.

Községek egyesítése. A m. kir. belügyminiszter a nagytapolcsányi járásból tartozó Kisirpény község önállóságát megszüntette és Nozsette községgel való egyesítést Kisirpényre nézve elengedte alát elrendelte.

Nyitraemgés és az exlex. A közigazgatási bizottság úiesen Magyar Miklós penz-ügyvizsgálónak, mint elnöknek jelentéséből kitűnt, hogy vármegyénkben dacára az exlexnek az elmúlt hónapban az adózetések, valamint a fogvasztási adók sokkal kevesebbet arányt mutatnak, mint a múlt év ugyanazon havában. Míg az 1902. év júniusában 30,700 korona folyt be egyenes adó, 749,000 korona fogvasztási adók címen, addig ez évben 83,000 illetve 1,102,000 korona. Tehát 53,000 és 353,000 koronányi többletek mutatkoznak.

Ésküvő. Fényes esküvő ment végbe f. hó 11-én délelött Nagytapolcsányban, Dr. Pavlovics Aladár nagytapolcsányi ügyvéd kelt egybe Kropácsy Jenő ügyvéd bájos és kiválón művelt leányával Jonyóval. A polgári házasságotest Totk Lajos főszolgabíró vezette s szép beszédben fejtegette az ifjú jegyespar előtt az állam törvényei által kötelezett polgári esketés fontosságát, mely azonban a házasságra lépők szív- és vallási ügyeit távolról sem érinti. Tanúk voltak: dr. Brandis Pál trenčenszán kir. ügyész a menyasszony nagybátyja és Blaskovics Gyula nyitrai esküvői földbírókos. A polgári esketés után a nász-

nép a templomba ment, hol Szeczdnyí Vilmos, c. kanonok végezte az egyházi esketést.

Főpályi kinevezés. A király a kultuszminiszter előterjesztésére Komlóssy Ferenc p. praelatus metsterkanonokot saasvári főesperessé léptette elő. A kanonoki javadalmakat Molnár János p. praelatus, ezimzet apát, Klinka Tóth ezimzetes kanonok és érseki titkár, majd Horváth Ferenc papnevelő-intézeti tanagial tanárnak adományozta.

Személyi hír. Táboarszky Károly szecznói kir. járásbíró I. évi július hó 11-én 4 hetit szabadságra Szenczéről utazott. Szabadságát előbb Póstyében majd Breznóbányán tölti.

Jegyzőválasztás. Miván I. évi július hó 10-én megtartott jegyzői választásán Maresch Lajos lakácsi körjegyzőt szavazatbőbséggel választották meg községi jegyzőnek.

Áthelyezés. Szűts István a szecznói járásbírósgaz aljegyzője, a ki csak pár hónapig ezöltét tölt ide helyet Nyírádól, a nyitrai törvényszék elnökének intézkedésén folytán a nyitrai törvényszékhez helyeztetett vissza. Amint halljuk, a távozó aljegyző helyét betöltően nem fogják.

Országos cézipészari kongresszus Dobreczében. A pozsonyi kereskedelmi és iparkamara felhívja kerülete érdekeltségeit figyelemmel a folyó év augusztus 15-dikétől szeptember hó 5-dikéig Dobreczében megtartandó országos cézipész és munkajegz szakkiállításra, valamint az azzal kapcsolatban augusztus 15. és 16. napjain rendezendő V. cézipészari országos kongresszusra. Az említett szakkiállítás czélját képezi, hogy a hazai cézipészesterek, segéd- és tanácsok a cézipészari máj fejlődéséről, haladásáról, a működésükben tapasztalt különféle gépek megismeréséről által pedig ezen gépek használatának céziserűsítéséről meggyőződést szerzhessenek. A menyiben a kiállítást megzemléni szándékozó iparosok és alkalmazottaik 30-as csoportokba utaznak Dobreczében, az eszben utazási költség kedvezményben részesülnek.

Victoriss Miklós ors. képv. közbenjárása. A pozsonyi IV. ker. honvédfőparancsnok szecznói július folyamában 16 harcszerző lövészeti napra felvoglata a vág-újhegyi határt Leszertől Bonznalig, oly intézkedésekkel, hogy e napokon minden mezői közlekedéstől elzárta a kerület lakosságát. A vidék, a melyre nézve ez intézkedéssel az aratási és oszesz mező munkálatok lehetetlenné váltak, küldöttség utján kereste fel a honvédelmi minisztert a barj oszarlása vegett. A küldöttség vezetője Victoriss Miklós, a vágújhegyi kerület képviselője, a város parancsnának szöszölőja Halachy Ferenc város jegyző volt. A honvédelmi miniszter a harcszerző lövészeti távirattal megvásztetette.

Ismeretlen származású nevű. Folyó hó 6-án eddig ismeretlen nevű és illetőségű egyen érkezett a póstyénai fővárosba, meg az nap fűrdés közben szivvelésből következtetés meglhalt. Személyleírása. Termet: közép, magas, jól táplált, körbületű 80 éves, haja: szossz, ősz, a fejletű kopasz, arca: kerek, borotvált, orra, szája: rendes. Ruházata: kalapja puha alacsony fekete, zölde-szarna rövid kabát és mellény, barnás barchet belső magyar nadrág, viselt fölcs golyos ing és alsó nadrág, barna daróc minőségű rövid szőrű, fekete baltársznya, 1 pár fekete magas szárú ócska manusszal, minthogy nevezetnek illetőségét és személyazonosságát mai napig megállapítani nem sikerült, nyomozás elrendeltetett.

Elített telekkönyveztetés. A nyitrai kir. törvényszék megvásztetésére véltétge miatt 400 korona pénzügytelést a meg az néző Gyűző szecznói telekkönyveztetési merz hivatalos működés teljesítéséért pénzt fogadott el és meg nyugodt összeget kölcsönfelvétel lehetővé tette elzáljából hiteltelített telekkönyvi kivonatát adott ki úri embereknél terhek bejegyzeteléséről, midán még a terhek törlése nem voltak. — Az elített felebezzett.

